

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1307/07
11.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић, Споменке Зарић, Слађане Накић-Момировић и Слободана Дражића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог "ББ", ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Округног суда у Прокупљу Гж. бр. 903/07 од 28.6.2007. године, у седници већа од 11.12.2007. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Округног суда у Прокупљу Гж. бр. 903/07 од 28.6.2007. године.

Образложење

Пресудом Округног суда у Прокупљу Гж. бр. 903/07 од 28. 6.2007. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Општинског суда у Куршумлији П. бр. 65/07 од 4.4.2007. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца да се утврди да му је незаконито престао радни однос и поништи решење туженог од 14.12.2005. године којим му је отказан уговор о раду, да га тужени врати на рад и призна му сва права по основу рада. Одређено је да свака странка сноси своје трошкове.

Против наведене другостепене пресуде тужилац је преко пуномоћника благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП и нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

По оцени Врховног суда нижестепеним пресудама правилно је одбијен тужбени захтев тужиоца за поништај решења туженог којим му је престао радни однос и за враћање на рад, будући да је у уговору о раду од 20.9.2002. године као отказни разлог било прописано неизвршавање односно несавесно, неблаговремено и немарно извршавање радних дужности и обавеза. Утврђено је да је дана 19.9.2005. године тужилац одбио налог за обављање послова, да је упозорен на постојање отказног разлога и затражено мишљење синдиката, те да је тужилац, према опису послова које је обављао, био дужан да обавља и друге послове по налогу непосредног руководиоца, па су стога били испуњени услови за отказ уговора о раду из члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци на основу члана 405. став 1. ЗПП, без детаљног образлагања ревизијске одлуке у смислу члана 405. став 2. ЗПП, будући да се у ревизији понављају жалбени разлози које је другостепени суд правилно оценио, а образлагањем ревизијске одлуке не би се постигло ни ново тумачење права.

Председник већа судија

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице,

Мирјана Војводић

љм